

ΤΟ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ ΤΩΝ «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΘΕΡΑΠΕΙΩΝ»

Α' Α'

**ΤΟ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ ΤΩΝ «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΘΕΡΑΠΕΙΩΝ» ΜΕ ΤΗΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΖΩΗ**

**Απομαγνητοφωνημένο απόσπασμα όμιλίας του
πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου, πού έγινε
στά πλαίσια τῶν κατηχητικῶν ἀναλύσεων στήν Α' πρὸς
Τιμόθεον Ἐπιστολή, στό χωρίο Κεφάλαιο 6, στίχοι 14-15, στόν
Ἱερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου, Δικηγορικῶν Γλυφάδας, τήν
Πέμπτη 07-11-2013.**

....του ζωοποιούντος Θεού. Ἐδῶ τὰ λόγια εἶναι ἀνεπαρκῆ γιὰ νὰ ἐκφράσουμε Αὐτόν τόν Θεό πού εἶναι ὁ Ζωοποιῶν Θεός. Καί ὁ Ὅποιος ὄχι μόνο μᾶς ἔδωσε ζωή, «πνοήν ζωῆς»[1], ὅπως λέει τό δεύτερο κεφάλαιο τῆς Γενέσεως, «πνοήν ζωῆς», ἀλλά μᾶς ζωοποίησε καί μᾶς τούς νεκρούς καί μᾶς ἀνέστησε μετὰ καί ὁ Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καί μᾶς ἔδωσε ζωή καί πάλι. Εἶναι ὁ Ζωοποιῶν συνεχῶς τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ὁ Θεός.

Δέν μπορούμε χωρίς αὐτά νὰ ζήσουμε. Δέν μπορούμε χωρίς ἀνάσα νὰ ζήσουμε. Τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα! Τὰ πάντα, τὰ πάντα! Δέν ὑπάρχει κάτι πού δέν εἶναι μέσα στή ζωοποιό, ἀγαπητική δύναμη τοῦ Θεοῦ. **Δέν ὑπάρχει κάποια ἄλλη ἐνέργεια!** Εἶναι μόνο ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ, πού ἐνεργεῖ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δέν ὑπάρχει κάποια ἄλλη ἐνέργεια πού θά μᾶς ἐνεργοποιήσῃ. Καμιά ἄλλη ἐνέργεια! Προσέξτε, τίποτε ἄλλο καί αὐτό τό τονίζω τώρα ὡς λόγο ἔστω παρεμβατικῶς ἢ παρεμβολικῶς γιατί ἔχει σημασία. Δέν ὑπάρχει ἄλλη ἐνέργεια. **Μόνο ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ!** Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἀκτίστων Αὐτοῦ ἐνεργειῶν, πού ἐνεργοποιεῖ τὰ πάντα στή ζωή μας.

Ὅτι ἄλλο μᾶς προτείνεται ὡς δυνατότητα κάποιας ἐνέργειας πού μᾶς κάνει νὰ εἴμαστε καλά, εἶναι πλάνη! Ὅτι μᾶς προτείνουν ὅτι εἶναι μία ἐνέργεια πού θά μᾶς κάνει καλό καί οἱ ἄνθρωποι ἀνοήτως τὰ κυνηγοῦν καί τρέχουν πίσω ἀπό αὐτά, εἶναι πλάνες! Τίποτε ἄλλο δέν ζωοποιεῖ, δέν μᾶς κάνει νὰ ζήσουμε παρὰ μόνο ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος διά τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν Του, λειτουργεῖ τὰ πάντα. Καί μᾶς ζωοποιεῖ! Δέν ὑπάρχουν ἄλλες ἐνέργειες, προσέξτε αὐτό! Ἐνέργειες ὅπως λένε, διάφορες πνευματικές. Γι' αὐτό, βλέπετε, ὑπάρχει μιά ὁλόκληρη ἱστορία, τῶν λεγομένων πλανεμένων, τό ἔχω πεῖ καί ἄλλες φορές, τό ἔχω ἀναλύσει, θεραπευτικῶν μεθοδολογιῶν, κοσμικῶν δαιμονιωδῶν μεθοδολογιῶν, οἱ ὅποιοι λένε πού ἔχουν δυνατότητα νὰ δώσουν ζωή στόν ἄνθρωπο, νὰ τόν ἐνεργοποιήσουν διά κάποιας ἐνέργειας. Δέν ὑπάρχει ἄλλη ἐνέργεια πέρα ἀπό τόν Θεό, ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι δαιμονιώδη, νὰ τό πούνε συγκεκριμένα, μέσα ἀπό τήν ψευτοδύναμη τοῦ διαβόλου νὰ πούνε, πού δέν ἔχει καμία δύναμη [ὁ διάβολος]. Ὅλα τὰ ἄλλα πού εἶναι αὐτές οἱ ἐνεργειακές θεραπεῖες, ἀκόμα καί οἱ βιοενεργειακές, θά μπλέξουν ὅλα, ὁ

κόσμος πλανιέται, είναι πλάνες! Δέν υπάρχουν τέτοια πράγματα. Καί αυτά πρέπει ό λαός νά τά καταλάβει περισταμένως.

Τό λέω, ώς λόγο παρενθετικό, άφοῦ μου τό φέρνει ή εύκαιρία αυτή, όπως γίνεται κάθε χρόνο, σ' όλο τό χῶρο τῆς Ὁρθοδοξίας γίνεται μία πανελλήνια σύσκεψη, ένα συνέδριο τριήμερο, άπ' όλες τίς Ἐκκλησίες τίς τοπικές τίς Ὁρθοδόξους όχι μόνο τῆς Ἑλλάδος, όλες τίς Μητροπόλεις. Ένα συνέδριο σέ κάποιο μέρος τῆς Ἑλλάδος, όπου κάθε χρόνο γίνονται κουβέντες, γι' αυτά τά θέματα καί πῶς θά περάσει τό μήνυμα αυτό καί θά βιωθεῖ από τό λαό μας. Για νά μή μένουμε σέ πλάνες. Αὐτές τίς μέρες, από τήν περασμένη Δευτέρα μέχρι χθές (σημ.: 4-6/11/2013), βρεθήκαμε όλοι στό Βόλο, εκπρόσωποι όλων τῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῶν άλλων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν. Σερβία, Ρωσία, Ρουμανία, Κύπρος, όλες, οί όποιοι μετεῖχαν σέ μία ἀναζήτηση πιά.

Τί εἶναι, ἐδῶ ἦταν τό θέμα συγκεκριμένο πιά, αὐτές οί ἐνεργειακές θεραπείες; Γιατί ό λαός μας πλανιέται καί τρέχει από ἐδῶ καί από ἐκεῖ. Καί παρόλο πού τά ἔχουμε πει πολλές φορές, τώρα πῆρε αυτό τό πράγμα μία μορφή συγκεκριμένη, πού λένε τά κείμενα, τά πορίσματα, τά όποια θά περάσουν, θά ἐγκριθοῦν από τήν Ἱερά Σύνοδο, άφοῦ ἔχουν ἐγκριθεῖ από όλη τήν όλομέλεια ἐκεῖ, άφοῦ ἐπισταμένως ἔγινε ή κουβέντα καί ή ἀνάλυση τῶν πορισμάτων, θά περάσουν ως πρόταση πιά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. **Κανείς πιά στόν χῶρο τῆς Ἑλλάδας, άφοῦ ζοῦμε σ' αὐτόν τόν τόπο, δέν μπορεῖ νά πει, ἐγώ ξέρεις ἀκολουθῶ μία μορφή «ἐνεργειακῆς» θεραπείας πού λέγεται ρέικι.** Θά δεῖ, ἐκεῖ πέρα εἶναι καί τά όνόματα γραμμένα, όσα μπορούσαμε γράψαμε, θά πει, **αὐτό εἶναι μία δαιμονιώδης ἐνέργεια,** θεραπευτική ψεύτικη. Δέν ἔχει σχέση μέ τήν Ἐκκλησία. Καί θά περάσουν καί πράγματα τά όποια δέν φανταζόμαστε, πράγματα τά όποια δίναμε δέκα χρόνια πάλι για νά περάσουν γιατί ἦταν μία πλάνη πού δέν περνοῦσαν. Γιατί εἶχαν πλανηθεῖ πάρα πολλοί καί λυπᾶμαι πού τό λέω, ἀκόμη καί Ἄγιορειτες πατέρες ἀκόμη καί ἱερεῖς, πού κατεύθυναν τό ποιμνιό τους νά κάνουν, ξέρω ἐγώ, όμοιοπαθητική.

Τώρα περνάει συγκεκριμένα πιά καί λέει, ή όμοιοπαθητική εἶναι ἀσύμβατη μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη. Ἐληξε! Δέν σηκώνει κουβέντα! Καί ἀναλύεται γιατί, όχι γιατί μᾶς ἦλθε στό κεφάλι ἔτσι, ἐκεῖ γίνεται ένα συνέδριο στό όποιο ἦρθαν καί

έπιστήμονες. Έπιστήμονες στο χώρο της έπιστήμης. Και είπαν τί είναι έπιστήμη και τί είναι ψευτοέπιστήμη. Και αφού είναι ψευτοέπιστήμη είναι μιά δαιμονιώδης έπιστήμη. Άρα υπάρχουν συγκεκριμένα πράγματα και δέν μπορεί ό λαός νά πλανιέται και μάλιστα είπαν μερικοί, μά τώρα υπάρχουν πολλοί γεροντάδες, άκόμη και Άγιορειτες πατέρες κατευθύνουν, παράδειγμα σās λέω τώρα, λένε στό λαό τους νά κάνουν όμοιοπαθητική. Και είπαν αυτό τώρα είναι μιά έπίσημη διδασκαλία της Έκκλησίας. Τό λέγαμε, τό φωνάζαμε, τώρα πήρε μορφή και γραφή ότι είναι μιά άσυμβίβαστη μέ τήν Όρθόδοξη πίστη έκφραση θεραπείας, είναι ψευτοθεραπεία. Δέν μπορείς πιά νά τό κάνεις, άς τό λέει ό όποιοσδήποτε Άγιορείτης πατέρας τό λέει και όποιοσδήποτε πνευματικός τό λέει, πού άκολουθοῦν πολλά πνευματικά του παιδιά. Ό,τι λάθος έγινε, έγινε. Γι' αυτό μετανοοῦμε! Γι' αυτό υπάρχει μετάνοια. Και μπορεί νά πει δέν ήξερα, έπρεπε νά ξέρει, αλλά δέν πειράζει. Τώρα πιά όμως δέν μπορεί νά πει δέν ξέρω.

Υπήρχε μιά όμοφωνία σέ αυτά τά θέματα. Και υπήρχαν και έπιστημονικές αναλύσεις, σās λέω. Δέν [τά] είπαμε έμεις έπειδή έτσι μάς ήρθε στό κεφάλι, [διότι] είμαστε φωτισμένοι σέ όλα. Δέν υπάρχει κανένα έρεισμα και αναφέρθηκαν πολλές τέτοιες όνομασίες, παλαιά υπήρχε ένας κατάλογος άσυμβιβάστων μέ τήν Όρθόδοξο πίστη ομάδων, σεκτών. Τώρα μπήκε ό κατάλογος, όχι πιά ομάδων, [αλλά και] μεθοδολογιών. Σου λέει αυτό και αυτό, είναι άσυμβίβαστο. Οί Όρθόδοξοι δέν πρέπει νά πηγαίνουν εκεί πέρα. Όχι ότι δέν θέλουμε νά πηγαίνουν, νά [μή] χάσουμε τήν πελατεία μας, δέν έχουμε πελατεία έμεις, γιατί εκεί πέρα πέφτουν στό άσυμβίβαστο τής διαστροφής τής πνευματικής τους ζωής. Και τί είναι τό άσυμβίβαστο; Ότι αυτό δέν είναι μέσα από τή Χάρη του Άγίου Πνεύματος! Υπάρχει κάποια άλλη ένέργεια; Η Χάρη του Άγίου Πνεύματος είναι. Υπάρχει κάτι πού θεραπεύει; Έμεις έχουμε έναν τρόπο πού θεραπεύει ή Έκκλησία μας, διά τών ευχών, διά του Ευχελαίου και είναι ή Χάρη του Άγίου Πνεύματος. Η υπάρχει κάτι άλλο πού θεραπεύει;

Και συγγνώμη πού θά τό πω τώρα, είναι και χαριτωμένο αλλά είναι και τραγικό, εκεί άκούσαμε περιστατικά, έπειδή είναι έκπρόσωποι όλων τών Μητροπόλεων τής Έκκλησίας τής Ελλάδος και όλης τής Όρθοδοξίας μας, πολλοί πατέρες, έκπρόσωποι τών τοπικών Έκκλησιών, κατέθεσαν τραγικές μαρτυρίες.

Ένα μοναστήρι κάπου ἐδῶ κοντά, στήν Ἀττική, ἕνα μοναστήρι, ὅταν πᾶνε ἐπισκέπτες τούς πουλᾶνε ἕνα νερό. Πού λένε αὐτό τό νερό εἶναι ἁγιασμένο, ἔχει μέσα του τά τάδε συστατικά, πάρτε το, στοιχίζει πενήντα εὐρώ, θά τό πάρετε σπίτι σας, θά γίνετε καλά. Αὐτό εἶναι μία ἀπάτη. Καί ἔλεγε ἕνας πατέρας στό συνέδριο, πῆγαν ἄνθρωποι ἐκεῖ, ἕνα πούλμαν ἦταν καί ὅλοι ἔδωσαν πενηντάρια, ἀφήστε τή βλακεία τό πενηντάρι, δέν στέκομαι ἐκεῖ· στέκομαι στό ὅτι ὁ λαός πείθεται εὐκόλα, τοῦ λέει ἁγιωτικό νερό. Τί νερό εἶναι αὐτό; Δέν μπορεῖ ἐμεῖς νά πλανιόμαστε ἔτσι καί ὁ λαός πρέπει νά ἔχει ἐγρήγορη. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει Ἁγιασμό, ἔχει Εὐχέλαιο. Τί νερό εἶναι αὐτό; Καί μάλιστα λέει ἐπειδή εἶναι μυροειδές τό νερό, ἔχει ἕνα εἰδικό μύρο λέει, παίρνετε εἰδικό μύρο, πουθενά δέν θά τό βρεῖτε. Γι' αὐτό σ' αὐτό τό μοναστήρι πουλᾶμε, λέει, ἐμεῖς μυροβλύσεις. Μά τί πουλᾶμε, ἐδῶ πέρα τό κάναμε ἐμπόριο; Παραδείγματα σᾶς λέω. Ἐπειδή εἶναι πρακτικά θέματα, τά ὅποια ταλανίζουν τήν Ἐκκλησία μας καί πλανοῦν τό λαό.

Ὁ λαός ξέρεи τά πράγματα, ποιά εἶναι τά Μυστήριά του. Τί εἶναι Ἁγιασμός, τί εἶναι Εὐχέλαιο, πῶς ἀγιάζεται, διά ποίου τρόπου; Πῶς γίνεται ὁ Ἁγιασμός; Πῶς λειτουργεῖ ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Ἄν δέν τά ξέρουμε αὐτά, θά πλανιόμαστε συνεχῶς. Δέν ἔχω νά πῶ κάτι ἄλλο γι' αὐτή τήν πολύ, γιά μένα προσωπικά, πετυχημένη προχθεσινή τριήμερη συνεδρίαση, γιατί ἔβαλε τό δάχτυλο στόν τύπο τῶν ἡλῶν.

Δέν μπορεῖ πιά νά πεῖ ἕνας: «Ξέρεις ἐγώ εἶμαι Χριστιανός, ἔχω εἰκόνες, εἶμαι γιατρός ὁμοιοπαθητικός, πού πιστεύω στήν Ἐκκλησία, λειτουργοῦμαι, μεταλαμβάνω». Ψεύτης εἶσαι! **Ἄν λειτουργεῖσαι, μεταλαμβάνεις καί ἀγαπᾶς τόν Χριστό, θά πάψεις νά εἶσαι γιατρός ὁμοιοπαθητικός. Τέρμα!** Ἐληξε, δέν ὑπάρχει κουβέντα! **Εἶναι πιά ἀσυμβίβαστο μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη. Εἶναι τόσο ξεκάθαρα πράγματα.** Αὐτή εἶναι ἡ ἐπιτυχία. Κι ἐπειδή ὑπῆρχαν ἀμφιβολίες πολλές φορές, μήπως βγεῖ κάποια μικρή διαμάχη, ἀκόμη καί σχίσμα μέσα στήν Ἐκκλησία, τίς παλαιότερες χρονιές λίγο τό ἐφοβοῦντο, ἀλλά φέτος ἦταν τό θέμα. Καί ὑπῆρχε πλήρης ὁμοφωνία τῶν πατέρων. Τό λέω σέ ἐσᾶς, τώρα, νά τό ξέρετε. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀσφαλή μέτρα γιά νά διασφαλίζει τό λαό της ἀπό τίς πλάνες. Κι ἄς λένε ἐμεῖς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, κάνουμε κι αὐτό, ἀγαπᾶμε τόν Χριστό, ἐξομολογούμαστε, λειτουργιοῦμαστε. Νά βιώνεις πλήρως «Τοῦ ζωοποιούντος τά

πάντα». Ζωοποιεί τά πάντα. Μόνο ο Χριστός δίνει ζωή. Δεν υπάρχει κανένας άλλος πού νά δίνει ζωή. Μήν περιμένετε ελπίδες από κάποια άλλη μεθοδολογία. Τρέχουν οί άνθρωποι νά πάρουν ελπίδα από δεκάδες μεθοδολογίες καί πλανεμένες.

Πάλι χθές σ' αυτό τό συνέδριο, πού ἔγιναν κουβέντες γιά ὄλους αὐτούς, ἔκανα μιά πρόταση, γιατί ἔλεγαν μερικοί ἐκπρόσωποι: «Τί θά γίνει; Χανόμαστε κάθε μέρα. Ὅλα αὐτά τά δαιμονιώδη τοῦ κόσμου πού πιάνουν τό λαό μας, τόν πλανοῦνε». Κι εἶπα μιά παράλογη πρόταση. Τούς εἶπα: «Ξέρετε, ἐδῶ στήν περιοχή μας, στή Γλυφάδα, υπάρχουν δύο τεράστιοι χῶροι, ἀνοιχτοί, ἄδριοι, τό ἀεροδρόμιο...». Θά μοῦ πεῖτε: «Τί σχέση ἔχει αὐτό;». Θά δεῖτε τί σχέση ἔχει. Τό ἀεροδρόμιο, πού εἶναι ἄδριο, εἶναι μιά τεράστια ἔκταση. Δεν ξέρω ποιοί καπιταλιστές καί δαιμονιώδεις θέλουν νά κάνουν καζίνα ἐκεῖ. Μακάρι νά μή γίνουν! Ὅσο εἶμαι ἐγώ θά προσεύχομαι καζίνα νά μήν περάσουν ἀπό ἐδῶ πέρα μέσα, δέν ξέρω τί θά γίνει... Κι ἂν περάσουν, θά τούς κάνουμε τή ζωή μαρτύριο. Ἐντάξει, θά τό δοῦμε. Ἄς τό ἀφήσουμε, μακάρι νά μή γίνει. Ὑπάρχει, λοιπόν, ἐδῶ τό ἀεροδρόμιο καί λίγο παρακάτω εἶναι οἱ ἐγκαταλελειμμένες, δυστυχῶς, ἐγκαταστάσεις τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων, τελείως ἐγκαταλελειμμένες. Χαώδεις ἐκτάσεις! Λοιπόν, μερικοί ἔξυπνοί ἐκεῖ πέρα, ἐδῶ κι ἐκεῖ πρόσφατα, πρὶν ἀπό λίγους μῆνες, ξανά καί ξανά, κάνουν ἐκεῖ κάτι «festival»! Τί «festival», δηλαδή, νά καλέσουν καί τά παιδιά ἅμα εἶναι τό «festival». Εἶναι λέει «therapy festival». «Festival» θεραπείας. Τί θεραπείας; Θά κατεβεῖ, δηλαδή, κάποια μονάδα γυναικολογική, ὀδοντολογική; Τί θά κατεβοῦν; Τί «therapy festival»; Ἄν ἔχω τά δόντια μου, νά πάω νά μέ δοῦν. Ἄν ἔχω λουμπάγκο, νά πάω νά μέ δοῦν. Ὅχι, λέει, εἶναι οἱ νέες θεραπευτικές, αὐτές οἱ ἐναλλακτικές, οἱ δαιμονιώδεις! Κι εἶπα τό ἑξῆς: «Κοιτάξτε, τό τελευταῖο "festival", πρὶν ἀπό ἕνα μήνα...», πού μάλιστα ἔκανα τό ἑξῆς, κι ἄλλοι τρόμαξαν, ἀνέβηκα πάνω στήν ἔδρα μέ ἕνα τόσο φάκελο. Πάρα πολύ μεγάλο!

Λένε: «Θά μᾶς πεῖς ὅλα αὐτά; Ἔχεις μόνο πέντε λεπτά!».

-«Μήν νοιάζεστε, τρία λεπτά θά μιλήσω!».

-«Τί θά κάνεις αὐτό τό φάκελο;».

Λέω, «ἂν κάποιος περιδιαβεῖ σ' αὐτό τό "festival", θά δεῖ ἐκεῖ περίπου τριακόσια, τετρακόσια περίπτερα. Ἄν περάσεις ἀπ' τό περίπτερο, ὅλοι σοῦ [δίνουνε]

ένα φυλλάδιο. Άρα, είναι τετρακόσια καταστήματα».

Προσέξτε, τετρακόσια καταστήματα πού κάτι πουλάνε. Πρώτα-πρώτα, γιά νά ἔχουν ὅλα αὐτά τά φυλλάδια, πολυτελή καί ἐγχρωμα, θέλουν χρήματα! Καί κάτι πουλάνε! **Πουλάνε πρώτα-πρώτα καί ἀγοράζουν τήν ψυχή σου!** Νά πᾶς μαζί τους, νά περάσεις στή δική τους δαιμονιώδη θεραπευτική. Μετά, θέλουν χρήματα! Πῶς θά κάνουν τά φυλλάδιά τους; Καί πῶς θά ζήσουν περισσότερες ἀπό τριακόσιες ὀμάδες ἐκεῖ; Μέ χίλια ἀπίθανα ὀνόματα! Χίλια ἀπίθανα ὀνόματα! Θέλουν τήν ψυχή σου, θέλουν τά χρήματά σου, ἀλλά «ξέρετε γιατί χαίρομαι;», λέω. «Σ' αὐτό τό "festival" ὑπῆρχαν τριακόσια περίπτερα, ἄρα τριακόσιοι πού διαμάχονται! Ποιός θά πάρει πρώτος τό ἐμπόριο! Άρα, εἶναι διασπασμένοι. Εἶναι, κατά τά λόγια τῆς Γραφῆς, λεγεών, εἶναι διχασμένοι. Κι αὐτό εἶναι τό ὄπλο μας! Ὁ διχασμός τους εἶναι τό ὄπλο μας».

Ἡ ἐνότητα! Αὐτό ἔχουμε ἐμεῖς νά βάλουμε. Μή σηκωθεῖ κανείς, εἶπα στό τέλος, ἀπό ἐδῶ καί πεῖ: «Ὁχι, διαφωνῶ! Ἡ ὁμοιοπαθητική δέν εἶναι δαιμονιώδης». Θά ἔχουμε μία φωνή. Θά σταθοῦμε μπροστά στό λαό μας καί θά ἔχουμε μία φωνή. Αὐτοί εἶναι διχασμένοι. Γιά λόγους ἐμπορίου, προσωπολατρίας καί χίλια πράγματα. Ἐμεῖς εἴμαστε ἕνα! Εἴμαστε μία καρδιά! Κι εἶπα θά κατεβοῦμε, σ' αὐτό τό συνέδριο, ὅλοι μαζί, στό τέλος [καί] θά ποῦμε: «Αὐτό!». Θά ποῦμε ὅλοι μαζί γιά τό λαό μας. Θά τό ξέρει ὁ παπᾶς τοῦ χωριοῦ, πού δέν ξέρει ὁ ἄνθρωπος. Θά πεῖ: «Ὁχι, ἐκεῖ δέν θά πᾶς. Μοῦ τό ἔπε ἡ Σύνοδος μου. Ἐδῶ δέν πᾶς». Θά ἔμαστε μία φωνή, ὄχι σοῦ καί μοῦ καί τοῦ. Δέν εἶναι καιρός πιά [γιά] σοῦ καί μοῦ καί τοῦ. Μπορεῖ νά ἔχουμε προσωπικές ἀπόψεις γιά διάφορα θέματα. Αὐτά τά κουβεντιάζουμε. Ἀλλά γιά τέτοια καίρια θέματα πού παίζεται ἡ ψυχή τοῦ λαοῦ μας, δέν παίζουμε! Καί τούς εἶπα: **«Αὐτή εἶναι ἡ νίκη μας. Τριακόσια περίπτερα, χάρηκα! Εἴμαστε ἕνα, αὐτοί εἶναι χωρισμένοι. Γιά ἐμπόριο, ἰδεολογία, γιά προσωπολατρίες».** Βλέπετε τό ὄπλο μας ποῖο εἶναι; Καί δέν φοβόμαστε τίποτα. Οὔτε ἔχω ἀγωνία νά βγάλω φυλλάδιο, οὔτε νά ξοδέψω χρήματα. Ἐδῶ εἶναι ὁ Χριστός μας. Κι ἐμεῖς εἴμαστε ἐνωμένοι. Κρατῆστε αὐτήν τήν ὁμολογία. Τό κοινό τοῦ λόγου. Κι αὐτήν τήν ὁμολογία μήν τή χάνετε ποτέ!

Καί σᾶς θυμίζω ἐκείνη τήν καίρια, ἐρμηνευτική συμβολή πού ἔχουν οἱ Πατέρες στό πολύ γνωστό κείμενο πού διαβάζουμε στίς Παρακλήσεις. Πού ὅταν

κάνουμε Παρακλήσεις, διαβάζουμε δύο κείμενα. Ένα Ευαγγέλιο λέει για τόν Χριστό μέ τή Μάρθα καί τή Μαρία: «Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καί τυρβάζη περί πολλά· ἑνός δέ ἐστι χρεία»[2]. Λίγοι ἔχουν καταλάβει τήν ἐρμηνευτική προσέγγιση τοῦ «ἑνός». Ὅλοι λένε, ἐπειδή ἡ Μάρθα τρέχει, κάτσε γιά τήν προσευχή. Δέν θά κάνει καί φαγητό δηλαδή; Ἄμα, πᾶς στό Ἅγιον Ὅρος, δηλαδή, κανένας πατέρας νά μήν ἔχει ἐτοιμάσει καμιά ὠραία σουπούλα νά πιοῦμε καί μετά νά βγοῦμε ὅλοι καί νά ξεροσταλιάζουμε. Κι ἦρθαν οἱ Πατέρες τήν ὠρα τῆς Λειτουργίας κι εἶπαν: «Ἐνός ἐστι χρεία. Μήν φᾶτε τίποτε». Εἶναι ἄλλη ἐρμηνευτική. «Ἐνός δέ ἐστι χρεία». Ἐνός. Ἐνός. Ἐνότητας. Αὐτό εἶναι τό «ἑνός». Τό «ἕν» εἶναι ἡ ἐνότητα. Ἐνότητα νά ἔχετε.

-«Πῶς τό κάνεις αὐτό;».

-«Θά κάνεις αὐτό, θά κάνεις...».

Νά ἔχετε ἐνότητα! Ἡ Μάρθα θά εἶναι ἐκεῖ κι ἡ Μαρία θά εἶναι ἐκεῖ. Ἡ Μάρθα θά «μεριμνᾷς καί τυρβάζη περί πολλά» καί καλά θά κάνει κι ἡ Μαρία θά εἶναι στά πόδια. Καλά θά κάνει. «Ἐνός δέ ἐστι χρεία». Μή διαμάχεσθε. Ἐν Χριστῷ εἴσαστε. «Ἐνός δέ ἐστι χρεία». Αὐτό εἶναι τό μήνυμα τό μεγάλο.

Καί στό τέλος αὐτῆς τῆς συνεδριακῆς συσκέψεως, ἔχω πάει τουλάχιστον σέ δέκα τέτοιες, ἔνιωθα μέσα μου πάρα πολύ ἀνακουφισμένος. Γιατί, αὐτό βγῆκε στό τέλος, (ὑπῆρχαν Ἐπίσκοποι), ὅτι ὑπάρχει στήν Ἐκκλησία μας ἐνότητα. Ὅλοι συμφωνοῦμε. Δέν παίζουμε μέ [τίς] ψυχές τοῦ λαοῦ μας. Ὁ λαός κλονίζεται. Ὁ λαός δέν ξέρει. Ὑπάρχουν εὐθύνες ἐδῶ, τρομερές. Τουλάχιστον, νά προβληθεῖ ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Νά, ἐδῶ, μαζευτήκαμε καί εἶπαμε: «Ναί! Ναί, σ' αὐτό τό πράγμα». Καί νά πάρουμε στήν εὐθύνη μας τό λαό μας. Εἴμαστε μιά γροθιά σ' αὐτό τό θέμα. Αὐτή εἶναι ἡ ὁμολογία.

Μακάρι νά ἤμασταν μιά γροθιά σ' ὅλα αὐτά τά πράγματα τῆς ζωῆς μας. Νά εἴμαστε σέ ὅλα μιά γροθιά. Δέν ἀντιτίθεμαι στίς προσωπικές διαφοροποιήσεις, ιδέες καί θεολογικές ἀπόψεις. Ἀλλά μέσα ἀπό συνοδικά ἐκφραστικά μεγέθη. Συνοδικά! Αὐτά εἶναι τά συνοδικά μεγέθη, νά καταλήγουμε σέ ἐνότητα. Πράγμα πού δέν τό ἔχουν ὅλες αὐτές οἱ ψευτοθεραπείες καί ὁ διάβολος φυσικά αὐτό δέν ἔχει. Γι' αὐτό τό ὄνομα τοῦ διαβόλου ἐκεῖ στό δαιμονισμένο:

-«Ποιό είναι τό ὄνομά σου;», λέει.

-«Λεγεών. Γιατί πολλοί ἐσμεν»[3].

Εἶναι «λεγεών». Εἶναι ἕνα κατακερματισμένο ὄπλο. Καί αὐτό φώναξα. «Αὐτοί εἶναι λεγεών, ἐμεῖς εἴμαστε ἐν Χριστῷ». «Ἐνός δέ ἐστι χρεία». Ὁμο-λογοῦμε. Αὐτό μὴν τό ξεχάσετε ποτέ!

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

[1]. σημ.: Γεν. 2,7

[2]. σημ.: Λουκ. 10,41

[3]. σημ.: Μάρκ. 5,9

ΑΡΧΗ
ΣΕΛΙΔΑΣ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

